

Mal tadeto íst'

64-0321B, Baton Rouge, LA
(HE WAS TO PASS THIS WAY)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Mal tadeto ísť

(HE WAS TO PASS THIS WAY)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham 21.3.1964 v Baton Rouge, LA

¹ Zostaňme na chvíľu stáť pri čítaní Božieho Slova. Rozmýšľal som o tom celom úvode, naozaj by som musel žiť skutočný život, aby som to prežil, však? To je človek, ktorý vás miluje. V Knihe svätého Lukáša, v 19. kapitole, chcem prečítať len časť Písma, prvých päť veršov.

A vojdúc išiel cez Jericho.

A hľa, bol tam nejaký muž, menom Zacheus a to bol nadcolný a bol bohatý.

A žiadal si vidieť Ježiša, kto je. Ale nemohol ho vidieť pre zástup, pretože bol malej postavy.

A predbehol napred a vyšiel na planý fík, aby ho videl, lebo tade mal ísť.

A jako prišiel Ježiš na to miesto, pozrel hore a povedal mu: Zachee, sídi rýchle dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!

A sišiel rýchle a prijal ho radujúc sa.

A vidiac to všetci reptali a hovorili: K hriešnemu človeku vošiel nocovať.

A Zacheus si stal a povedal Pánovi: Hľa, polovicu svojho majetku, Pane, dávam chudobným a jestli som niekoho v niečom oklamal, vraciam štvornásobne.

A Ježiš mu povedal: Dnes sa dostalo spasenie tomuto domu, pretože je aj on synom Abrahámovým.

Lebo syn človeka prišiel hľadať a spasit' to, čo bolo zahynulo.

Modlime sa.

² Náš Nebeský Otče, sme Ti dnes ráno vďační, pretože Ty stále hľadáš, aby si zachránil synov Abrahámových, tých, čo sú stratení. Modlíme sa, Nebeský Otče, aby si prijal našu pokornú modlitbu a

požehnal naše dnešné spoločné zhromaždenie. A nech to nie je márne, ale nech nás ten veľký Duch Svätý učí ceste Života, vediac to, že jedného dňa musíme stáť v Jeho Prítomnosti, aby sme podali správu o tom, čo sme urobili s týmto životom. Požehnaj nás teraz, ako spolu ďalej čakáme na Teba. V Ježišovom Mene. Amen.

Môžete si sadnúť.

³ Iste som šťastný, že mám dobrých priateľov, ľudí, ktorí veria a veria tomu úsiliu, ktoré sa snažíte vynaložiť. Keby som mal nejaký iný cieľ, len aby som bol odlišný, bol by som skutočným hriešnikom. Ale mojím cieľom je zvelebovať Ježiša Krista.

⁴ Je niečo, čo je v človeku, že keď máte posolstvo od Boha, nedokážete sa zastaviť. Je vo vás niečo, čo pulzuje. Stále to napreduje. Nemôžete to spomaliť, zastaviť alebo naštartovať. Ono zastaví, naštartuje a spomalí vás. Rozumiete? To je Ten, ktorý má kontrolu.

⁵ Ďakujem týmto skvelým bratom za svedectvo o našom Pánovi Ježišovi. Nehovorili o mne, samozrejme, že nie. Oni hovorili o ňom.

⁶ Ako som nedávno čítal jeden článok o pánovi Moodym. Povedal, že Chicago išlo... noviny šli o ňom napísať úvodník. A niekoho poslali von, aby zistil, prečo sa ľudia zhromažďujú, aby počúvali pána Moodyho. Úvodník; Pán Moody je ako ja, nemal dostatok vzdelania na to, aby čítal úvodník, a tak ho musel prečítať jeho manažér. Pán Moody bol predtým obuvníkom a bol povolaný od Boha pre posolstvo tej hodiny. A tak ten manažér čítal úvodník a tam bolo napísané, „Prečo by niekto išiel počúvať Dwighta Moodyho?“ Povedal, „V prvom rade je to najškaredší človek, akého som kedy videl.“ A povedal, „Je plešatý a má dlhé fúzy, a tak ďalej.“ A povedal, „A keď reční, tak kňučí. Jeho gramatika je tá najhoršia, akú som kedy počul.“ Aha. A, ó, on len takto pokračoval.

⁷ Povedal, „Pán Moody len mykol plecami. Povedal, 'Samozrejme. Oni prišli, aby videli Krista.'“

⁸ Myslím, že to je odpoveď. Je to Kristus, ktorého chceme vidieť. „Ak budem vyzdvihnutý, pritiahnem všetkých ľudí ku sebe.“

⁹ Premýšľal som, potom, čo som navštívil ľudí tu v meste, a zistil som, že oni sú takí milí, také príjemné stretnutia tu máme v tejto strednej škole Denham Springs, alebo v tejto školskej aule. Rozmýšľal som, že tí ľudia sú niečo ako káva. Oni sú... Ó! To nie je o kvantite, ale o kvalite. Len v jednej šálke je tak veľa.

¹⁰ Pamätám si, ako som prvýkrát pristál tu na letisku. Sedia tu bratia, ktorí ma prišli vyzdvihnúť. A obsluhovalo tam nejaké francúzske dievča a požiadal som ju o hamburger a šálku kávy.

¹¹ Vôbec som ju nepil, až kým som nemal asi tridsaťosem rokov; mal som vedieť viac. Ale potom brat Brown, myslím, že je dnes ráno niekde tu. On tu sedí. Jemu sa to tak páčilo a dostal ma... Ja by som mal ministerské raňajky o siedmej, o ôsmej a o deviatej. Nemohli by ste to všetko zjesť, tak naliali kávu. A ja som to uskrával a následne, začal som piť.

¹² A tak som sa opýtal toho dievčaťa, povedal som jej, „Chcem hamburger a šálku kávy.“ Keď priniesli tú malú šálku, pomyslel som si, „Ó, ó, oni sú tu pri káve naozaj úsporní.“ Prvý nápoj, prvý dúšok, ktorý som si dal, ó, musel som lapať po dychu. Vidíte?

¹³ Tá drobné dievča povedalo, „Ty musíš byť Amík.“ [„Yankee“ - rodák zo severu USA – pozn.prekl.] Povedala, „Dám ti 'Amícku' šálku.“

¹⁴ Tak takto nachádzam ľudí, možno nie ako najväčší zástup, ku ktorému som kedy hovoril, ale skutočnú kvalitu. Som za to vďačný, počúvajúc publikum, niekto, kto sedí a dáva pozor na to, čo hovoríte. Ja...

¹⁵ To je to, čo chcem, aby ste robili. Preskúmajte, čo človek hovorí skrze Slovo Božie. A ak to nie je správne, potom to nie je správne. To je všetko. Ak je to Slovo Božie, potom Boh musí svedčiť o Svojom Slove, pretože to zaslúbil. Tak to je to, ako chceme skúmať tieto veci, aby sme to zistili.

¹⁶ No, dnes ráno som pochopil, že toto majú byť raňajky obchodníkov, Obchodníci Plného Evanjelia, ktorých som členom. A myslím, že toto... Povedali, že boli tu niektorí z nich. Niektorí z nich sa nedostali. Možno, oni sú obchodníci, majú svoje záležitosti, ktorým sa musia venovať. Každopádne ich ospravedlním, takže tak to je v poriadku. Povedal, že mnohí z ich ľudí tu každopádne sú, tak to je veľmi dobré.

¹⁷ Teraz len malý vtíp. Povedal som to, ale možno... Toto nie je miesto na žartovanie, samozrejme, ale je to len trochu zmyslu pre humor. Keď hovoríte, tak, ako sme to pred chvíľou povedali, možno ľuďom prinavrátite zmysel pre humor.

¹⁸ Pamätám si, ako sme raz boli s kamarátom v škole. Volal sa Wilmer Snyder. Jeho brat je baptistickým kazateľom a on píše do tejto „Hornej Miestnosti“, do stĺpca v „Hornej miestnosti“. Boli sme spolu

školáci. A ja som študoval službu a on sa stal poisťovacím agentom. A tak prišiel jedného dňa ku mne domov, aby ma navštívil. A teraz tu môžu byť nejakí poisťovací agenti. A teraz nehovorím nič o poistení. Dúfam, že si o tom nemyslíte nič zlé, ale vy sa chytáte toho, čo som... tak, ako som to povedal. Takže môj brat tiež... má „Prudential“ a on predáva „prudenciálne“ poistenie [„diktované opatrnosťou, prezieravé“ - pozn.prekl.].

¹⁹ Tak som raz urobil niečo v jednej poisťovacej spoločnosti, že... Myslím, že veľmi neviem, že... oni mi tú poisťku čítali zle a bolo mi to skreslené a ja som... jednoducho som to nikdy nevybral. Ja...

²⁰ Tak jedného dňa prišiel za mnou Wilmer a povedal, „Ako sa máš, Billy?“

Povedal som, „Dobre.“

Povedal, „Počujem, že si mal zhromaždenia!“

Povedal som, „Áno, mávam zhromaždenia.“

²¹ Hovoril som mu, čo mi povedal jeden človek. On povedal, „Počuj, ty si kazateľ. Čo to robíš, že sa motáš okolo týchto obchodníkov?“

Povedal som, „Ja som obchodník.“

A on povedali, „Ó, v akej veci?“

Povedal som, „Uistenie.“

²² A viete, on to nepochopil. Vôbec som nepovedal, „Poistenie.“ Povedal som, „Uistenie.“ Rozumiete?

A tak som povedal, „Uistenie.“

²³ On povedal, „Ó,“ povedal, „rozumiem.“ On povedal, „Aké poistenie predávaš?“

²⁴ Povedal som, „Predávam poistenie večného života.“ A stále to predávam. Tak by som mal záujem... Každý, kto má záujem, rád by som sa s vami porozprával o tejto poisťke, hneď po zhromaždení, ak je to v poriadku.

²⁵ A tak povedal, „Večný život?“ Povedal, „Nemyslím, že som o takej spoločnosti niekedy počul.“

²⁶ Povedal som, „Ó, nikdy si o nej nepočul?“ Povedal som, „Je dobre známa.“ A on povedal... Ja som povedal, „Je to starý podnik.“

A on povedal, „Kde je ústredie?“

Povedal som, „V Sláve.“

27 Wilmer mi povedal, „Billy, myslel som, že prídem a predám ti nejaké poistenie.“ Povedal, „Počul som, že nemáš žiadne poistenie.“

A povedal som, „Ó, áno, mám istotu.“

28 A on povedal, „Ó, je mi ľúto.“ On povedal, „Hádam, tvoj brat, máš to s ním.“

Povedal som, „Nie, nie celkom s ním.“

29 Moja žena sa na mňa pozrela, akoby chcela povedať, „No, ty si tu vymýšľaš?“ Vedela, že nemám žiadne poistenie. Ale ani ona to neuchytila. Povedal som, „Uistenie,“ nie „poistenie.“

On povedal, „Aké máš poistenie, Billy?“

30 Povedal som:

Požehnané uistenie, Ježiš je môj!

Ó, aká predzvesť Božskej slávy.

Ja som dedič spasenia, kúpený od Boha,

Zrodený z Jeho Ducha, obmytý v Jeho Krvi.

31 On povedal, „Billy, to je veľmi pekné. To je veľmi pekné.“ Povedal, „Nemám nič proti tomu, ale,“ povedal, „to ti nedá miesto tu na cintoríne, keď budeš preč.“

32 Povedal som, „Dostane ma to z neho von. Nestarám sa dostať sa tam.“

33 Nehľadám dostať sa na cintorín; ale ide o to, dostať sa z neho von. A tak... Tak toto je jediná vec, o ktorej viem, že vás dostane von. Tak, ak máte záujem dostať sa von, pohovorme si o tom.

34 Ako sa dívam dnes ráno na obecenstvo, dlho vás nezdržím, len chvíľu. A mal som text, z ktorého som išiel kázať, tak som si pomyslel, no, radšej to nebudem robiť. Mal som len takú malú drámu, niečo v Biblii.

35 Uvažujem tu o vážnych veciach. Že, zatiaľ čo tu sedíme ako Kresťania, myslím, že väčšina z nás, vedeli ste, že toto môže byť poslednýkrát, kedy budeme spolu raňajkovať? Napadlo vás to niekedy?

36 Uvedomujete si tie malé slová, ktoré tu mám povedať, že Boh ma bude brať na zodpovednosť tam hore v Deň súdu? Rozumiete? A ja tu mám duše, nezáleží na tom, či je to malá skupina, ale ja ich stále

mám. Sú to slová, ktoré hovorím, dobre, budem sa musieť za ne tam hore zodpovedať.

³⁷ Tak možno už nikdy nebudeme spolu raňajkovať, ale dúfam, že budeme jedného dňa spolu večerať. To je posledná večera, tam s Ním, bude to prvá tam.

³⁸ A potom, keď tu dnes ráno sedíme a dívam sa na týchto mužov, niektorí sú veľkí služobníci, ktorí študovali. A ja tu vychádzam len z krovín, žiadne vzdelanie, sedím tu s človekom, ktorý je spôsobilý kázať, a s teológmi. Cítim sa veľmi malý, keď stojím a hovorím pred takýmito ľuďmi. Ale predsa musím vyjadriť, čo cítim. A ich veľká vďačnosť a láskavosť, že ma nechali stáť a robiť toto. Vážim si to, bratia, spolupráca na zhromaždení a spoločné stretnutie. Som tu, aby som vám pomohol. Urobím všetko, čo môžem, pre každého jedného z vás, z milosti Božej.

³⁹ A potom, keď to všetko skončí, jedného dňa, ak už s tebou nebudem raňajkovať, keď to všetko skončí, budeme sedieť pri stole jeden vedľa druhého, to je ten čas, ktorý očakávam. Niet pochyb, že nám po lícach budú stekať slzy a budeme sa dívať cez stôl a chytať sa navzájom za ruky. To potom bude niečo znamenať. Poďme pracovať, kým je čas pracovať, zatiaľ čo je slnko hore. Po chvíli to bude dole; klesá veľmi nízko. Potom, pomysliť na to, že zatiaľ čo tam budeme sedieť a budeme sa držať za ruky a trochu si poplačeme, potom ten veľký Kráľ vyjde v celom Svojom nádherom rúchu, zíde dolu ku každému a zotrie nám všetky slzy z očí a povie, „Dobre ste vykonali, moji dobrí a verní služobníci, vojdite do radosti Pánovej, ktorá je pre vás pripravená od založenia sveta.“ Zatiaľ čo slnko je hore a je dosť svetla pracovať, pracujme.

⁴⁰ No, tento krátky text sa tu môže zdať trochu divný, ale budeme hovoriť na túto tému: *On mal prejsť touto cestou.*

⁴¹ Musela to byť pre toho drobného človeka strašná noc. Nemohol vôbec spať a celú noc sa len otáčal a prehadzoval. Svitalo.

⁴² A všetci vieme, čo znamenajú tie nepokojné noci, keď nemôžete spať. Máš niečo na mysli alebo ti niečo lezie na nervy.

⁴³ A tento malý človek bol obchodníkom, možno v meste Jericho, ktoré bolo niečo, ako tu máte vy, obchodníci a ženy, a on mal nepochybne rozrastajúci sa obchod. On stál v dobrom s... všetkými klubmi, a tak ďalej, a bol členom cirkvi, rady Sanhedrinu, a mal vynikajúceho kňaza a veril tomuto kňazovi.

44 A zvláštna vec v tomto prípade je jeho žena. Budeme ju volať Rebeka. „Ona zabľúdila na nesprávnu stranu,“ pomyslel si, a tak isto aj kňaz. Nasledovala človeka, ktorý mal byť prorokom z Nazaretu, muža menom Ježiš. Ľudia, tá chudobnejšia vrstva ľudí, verili, že je prorokom alebo Mesiášom, ktorý bol zasľúbený, ale On nespĺňal kvalifikáciu Sanhedrinu.

45 Zvláštno, že niekedy Boh robí veci mimo toho spôsobu, o ktorom si myslíme, že by to malo byť. „Tento chlap, vidíte, sa narodil ako...“ podľa ich názoru, „bolo to nelegitímne narodenie. Jeho matka Ho porodila predtým, ako sa ona a jej manžel stali manželmi.“

46 Ďalšia vec, On nemal žiadne vzdelanie. Oni nemali žiaden záznam, že On kedy chodil do školy. On nebol kňazom, ani nebol rabinom. On si to len sám nárokoval.

47 Ako brat Don dnes ráno povedal to veľké vyhlásenie, „Bolo to zahnutie za roh.“ Oni to nespoznali. Obyčajne sa to tak stáva. Nastal čas rohu.

48 Ale tak nejako, jeho žena bola presvedčená, že On je tým prorokom, ktorý má prísť, a ona Ho nasledovala, uverila Mu.

49 A ona sa to snažila povedať svojmu mužovi. Ale on bol tak unesený vo svojom podnikaní a s... Patril do cirkvi. „Nestačí to?“

50 Niečo ako bohatý mládenec, viete. On mal tiež obchod. Ale on si uvedomil, že je členom cirkvi, ale nemal večný život. A on sa opýtal... Videl v Ježišovi niečo, čo iný človek nemal. A on povedal, prišiel k Nemu a povedal, „Ja...“ On chcel vedieť, či... čo by mohol urobiť, aby mal Večný Život. A Ježiš mu povedal, aby zachovával prikázania. On povedal, „Robil som to od mladosti.“ Vidíte, to ukázalo, že bol veriaci, ale on vedel, že Ježiš mal niečo, čo tí kňazi a rabíni nemali.

51 A keď človek niekedy prichádza do kontaktu s Ježišom Kristom, je od ľudí odlišný. Nikdy nie si ten istý, keď Ho raz uvidíš, ak je v tebe nejaká Božia iskra.

52 Tak Rebeka našla tohto Ježiša. A On bol pre ňu presne tým naplnením zasľúbenia, ktoré Židia očakávali na svoj deň.

53 Tak sa dostala správa, že On bude mať raňajky alebo večeru alebo niečo také, dolu v Jerichu, takže ona mala plné ruky práce s modlením sa za svojho obchodníckeho manžela.

54 Potrebujeme viac Rebiek, všade, vidíte. Vidíte, modlitba mení veci. Ak predložíte svojho muža alebo svojho nespaseného blízkeho

pred Boha a potom sa budete modliť, Boh urobí niekde cestu, pretože On to zaslúbil.

⁵⁵ Tak to je to, čo Rebeka, ktorá je neochvejne veriaca a nasledovateľka Pána Ježiša, a musela byť veľmi milou osobou, a ona sa... zaujímala o svoju domácnosť.

⁵⁶ A myslím, že to znovu odráža, že ak niekto niekedy stretne Ježiša a nájde Ho skutočne vo svojom srdci, zaujíma vás nielen vaša vlastná domácnosť, ale aj Božia domácnosť, všade. Zaujíma ťa, či Ho poznajú. „A poznať Ho je život.“ „Poznajte Ho,“ vidíte, nie vedieť, ako čítať Slovo, alebo tak nejako. Ale, „Poznať Jeho je Život.“

⁵⁷ Tak veľmi sa modlila. A priblížil sa deň, keď mal Ježiš vstúpiť do mesta. A bezpochyby, ale deň predtým mohla vidieť, či sa jeho postoj nejako zmenil. Tak povedala, možno, „Zacheus, ideš ráno na tie raňajky?“

⁵⁸ „No, to určite nie. No, tá skupina ľudí! A ty ma očakávaš... Mám najlepšiu reštauráciu v meste a oni ich majú u Lavinského.“ Dúfam, že tu nie je žiaden Lavinský. Ale jednako, „Tam na tom druhom mieste, vidíš. A, no, mám najlepšie miesto v meste a oni si vybrali to miesto tam dolu. No, nemali by. Mali by prísť ku mne, vidíš.“ On nešiel.

⁵⁹ Potom sa začala skutočne zúfalo modliť. Tak potom v ten večer si ten chlapík nemohol vôbec oddýchnuť.

⁶⁰ Viete, niečo na tom je, ak sa idete skutočne zúfalo modliť za niečo, Boh pracuje na oboch koncoch. On odpovedá.

⁶¹ Tak ten malý muž, on musel v ten večer premýšľať, „Zaujímalo by ma, či by som mal ísť dolu a vypočuť si tohto človeka? No, Rebeka hovorí, že On je prorok. No, vieme, že sme už stovky rokov nemali žiadnych prorokov. A ja som sa na to opýtal kňaza, on povedal, 'Nič iné ako nezmysel! Ak by bol nejaký prorok, ktorý povstane, či by neprišiel cez cirkev? To je ten spôsob, ako by musel prísť. On by prišiel k nám, k farizejom alebo sadúcejom alebo k našej skupine, inak by nebol prorokom.'“ Viete, stále existuje taký postoj. Oni si myslia, že to musí prísť určitým spôsobom, inak to nie je správne. Tak povedali, bezpochyby, ale v tomto veľkom čase, že... Každopádne tomu verila.

⁶² A on to prediskutoval s kňazom. Kňaz povedal, „Teraz sa pozrite, tie dni prorokov boli už pred mnohými, mnohými rokmi. Máme zákon. Máme to všetko napísané. Situácia je pod kontrolou a máme to v rukách a vieme o týchto veciach.“

63 Ale potom, samozrejme, Zacheus, nehľadiac na to, len absolútne sa domnieval, bral to ako samozrejmosť. Slovo domnievať sa je „odvážiť sa bez autority.“ No, on si myslel, že to je v poriadku; pokiaľ patrilo do cirkvi, to je všetko, čo by mal robiť.

64 Ale potom, keď začala prichádzať noc, prišla v jeho srdci náhla túžba. „Možno, ak je táto osoba v meste, On tu už možno nikdy viac nebude. Mal by som ísť a preskúmať tú situáciu a sám sa presvedčiť.“

65 No, to je dobrý nápad. Sami sa na to pozrite. Nechodte kritizovať. Vezmite Slovo a skúmajte Slovo podľa toho.

66 Tak ona, Rebeka, ako žena sa snažila vysvetliť, ako len mohla, že to, čo povedali proroci a čo povedal Mojžiš, že táto osoba bude, a keď On príde. Tak ona si musela myslieť, snažila sa mu to vysvetliť, ale kňaz mal na neho predsa len oveľa väčší vplyv, ako mala jeho žena Rebeka.

67 Potom, keď začalo svitať, no, ten malý muž bol... Rebeka, viem si ju predstaviť, vidiac ju, ako ho šťuchla a hovorí, „Zacheus, chceš tým povedať, že tam nechceš ísť?“

„Nie, ja s tým nechcem mať nič spoločné.“

68 Vieš, nebuď, Reb... Nebuď znechutená, Rebeka. Niekedy je to dobré znamenie. Vidíte, práve, keď je tá osoba taká skľúčená, keď o tom hovoríš, a podobne. To je niekedy celkom dobré znamenie.

69 A tak sa Rebeka po chvíli správala, akoby spala. Len ona sa modlila. A ona zistila, že Zacheus vyliezol z postele, naozaj potichu, viete, a ide tam, celý sa upravuje, učesal si vlasy a obliekol si svoj najlepší odev. A ona nakukovala jedným okom, aby videla, čo robí. Ona hneď vtedy vedela, že Boh odpovedal na modlitbu. Vedela, že niečo sa stane. Tak Zacheus chodí po špičkách a nedáva Rebeke vedieť, kam ide, viete. A on sa vyšmykne, vyjde von a obzrie sa späť.

70 Ona zodvihne záclonu a díva sa von, aby ho videla, ako ide von. Ona hovorí, „Ďakujem ti, Pane, teraz je to všetko v poriadku.“ Vidíte?

71 Tak, ako to urobil Eliáš, keď povedal, „Vidím to, je to oblak veľký ako ľudská ruka.“ Len prvý malý dôkaz, niečo sa musí stať.

72 A tak ide von a dolu ulicami. On povedal, „Teraz vraj vojde južnou bránou, tak radšej pôjdem tam a postavím sa.“ A povedal, „A nájdem si miesto a budem stáť rovno tam. A keď On vojde, uvidím, akým veľkým Prorokom ten chlapík je. A pôjdem rovno tam a položí

svoj prst pod jeho nos a ukážem Mu, keď príde. A poviem Mu, že všetky Jeho nezmysly spôsobili, že moja manželka... a tieto modlitebné zhromaždenia a také veci... Začína mi z toho byť zle a som unavený. Idem. Idem o tom niečo povedať, vidíte, a poviem Mu. A potom viem, že ma rabin iste pohladí po pleci a povie, 'Zacheus, ty si tu dobrým členom tejto cirkvi. Iste si dobrý človek.'" Tak on povedal, „Budem tam v predstihu,“ tak tam šiel.

73 Keď sa dostal asi na jeden alebo dva bloky od brány, zistil, že to miesto bolo preplnené. Viseli na stenách a všade. Tak či onak, aj keď o ňom všeličo hovorili, stále bol niekto, kto Ho rád počul. Niekto by počúval.

74 A tak povedal, „No, ako Ho niekedy uvidím prichádzať do brány?“ Pamätáte sa, Biblia hovorí, že bol malého veku. A on povedal, „Som príliš malý.“ Tak on sa všade tlačil, „Uvoľnite mi tu trochu miesta!“ Môžete povedať, že ešte nie je kresťanom, vidíte, takto sa správať. Kresťania nemajú taký postoj, vidíte. „Uhni! Vieš, kto ja som? Ja som Zacheus. Vlastním tu hore reštauráciu. Chod', odstúp mi z cesty!“ Rozumiete? No, to nie je kresťan. Každý vedel, že ním nie je. Možno niektorí z nich vedeli, že Rebeka sa modlí.

„No,“ povedali, „hej, ty uhni.“

75 A tak on vedel, že Ho nikdy neuvidí v celom tom dave, tak nebude schopný vyjadriť Mu svoje myšlienky. A tak si pomyslel, „No, čo budem teraz robiť? Možno sa vrátim domov a zabudnem na celú vec.“

76 Ale, viete, niečo na tom je, že keď sa rozhodnete, že Ho chcete vidieť, nič vám nezabráni Ho vidieť. Je mi jedno, čo to je, vy ste vytrvalí a ako tá malá Grékyňa bola vytrvalá, aby sa dostala k Ježišovi. A niečo na tom je, že kedykoľvek sa rozhodnete, že Ho uvidíte, nič vás nezastaví. Ale pamätajte, keď sa rozhodnete, potom diabol urobí všetko, čo môže, aby vás zastavil. On je rozhodnutý, že vy tomu nebudete rozumieť, že to nebudete vidieť. Predhodí pred vás každú čiernu plachtu, ktorú len môže, aby vás držal preč od toho, len aby ste to nevideli.

77 A tak tam bola jeho prvá barikáda. Tak potom začal, povediac, „No, myslím...“

78 A pozrel sa tam a tam stáli niektorí z jeho konkurentov a oni, on vtedy vedel, že niektorí z tých ľudí sú z cirkvi. Tak tam si robil toľko žartov z tohto Ježiša z Nazareta, že bol prorokom, potom tu stáli niektorí z jeho členov, hľadali na neho, boli rovno tam v tej istej skupine. On sa jednoducho nemohol skryť. Bol identifikovaný.

79 No, Zacheus, už si bol identifikovaný, tak len... vieš, ak by tu náhodou nejaký bol. Sme už teraz zmiešaní v skupine, takže oni už vedia, kto, sme tu, tak by sme sa tiež mohli zoznámiť, poznať jeden druhého.

80 Tak on povedal, „No, je to tu zvláštne.“ A on sa poobzeral, videl tu jedného stáť. „A vieš, koniec koncov, oni sú asi takí ako ty, oni chcú niečo zistiť.“

81 Človek vie, že prišiel odniekiaľ spoza; a keď odchádza, ide niekam späť. A on sa vždy snaží nájsť niečo, aby zistil, odkiaľ pochádza a kam ide. Je len jeden, ktorý má odpoveď, to je Boh. Každý človek sa chce pozrieť cez tú oponu. A keď vidíte čokoľvek, čo... čo vám môže ukázať, čo je za oponou, kde ste boli a kto ste a kam idete. Existuje len jedna kniha zo všetkej napísanej literatúry z miliónov ton. Toto je kniha, ktorá vám hovorí, kto ste, odkiaľ prichádzate a kam idete. Nie je žiadna iná kniha, ktorá by to dokázala; tá Biblia! „A Slovo je Boh,“ hovorí Biblia.

82 No, zisťujeme, že tento človek, so všetkým naokolo, bol v rozpakoch, keď zistil, že je uprostred ľudí, ktorí kričali a plakali a hulákali a správali sa ako blázni. Tak, ale on... Tam sedel, stotožnený s nimi, tak on len musel zostať, to je všetko. Teraz povedal, „No, ak som prišiel tak ďaleko, mohol by som pokračovať, kým Ho skutočne nenájdem.“

83 No, Zacheus, to je dobrý nápad. Dostal si sa sem na raňajky, tak poď ďalej. Vidíte, všetci sme tak ďaleko.

84 Tak teraz zisťujeme, že ako oni išli, povedal, „No, ak tu zostanem, nemôžem Ho vidieť, lebo som príliš malý. Tak, vieš čo, myslím, že sa dostanem von z tohoto zástupu a pobežím dolu k rohu, kde budem stáť sám, nájdem si miesto rovno na okraji chodníka. A keď On príde, potom vystúpim rovno tu na ulicu a poviem Mu, čo si o ňom myslím. Ja Mu ukážem, ako sa veci majú.“

85 A tak odišiel preč od toho zástupu a išiel dolu. Pomyslel si, „Teraz ktorou cestou On pôjde?“ No, on išiel dolu „alejou Haleluja.“ To sú obyčajne miesta, ktorými On putuje, vidíte. A išiel dolu ku „rohu Amen“, kde sa odbočuje sem, aby išiel dolu k tomu miestu na jedenie.

86 To je to, kam ideš, viete, „alej Haleluja“ a „roh Amen“, a potom ste pripravení jesť Slovo. Rozumiete? Rozumiete?

87 A tak išiel dolu k tomuto rohu a postavil sa tam a povedal, „Teraz tu nikto nie je. A keď...“ Viem, že to znie smiešne, ale len... Počkajte chvíľu. Tak potom, prvá vec, viete, prišiel k tomuto rohu a

povedal, „Tu nie je nikto, tak sa tu postavím. Keď príde, zistím, koľko je prorokom. Vykročím rovno tu na cestu a niečo Mu poviem.“

⁸⁸ A tak tam stál a začal premýšľať, „Počkaj teraz chvíľu. Vieš, ak by som tam bol, som príliš malý, ten zástup by pravdepodobne išiel všade za Ním, a ja nechcem, aby niekto vykrikoval, keď s ním budem hovoriť. Chcem k Nemu prehovoriť tak, aby ma počul. A oni vždy vykrikujú 'Amen' a 'Haleluja' a 'Sláva Bohu', 'Hosana prorokovi, ktorý prichádza v mene Pánovom'.

Ó, oni ma vôbec nebudú počuť, celá tá hlučná skupina. Takže je len jedna vec... Potom sa budú tlačiť všade okolo mňa a potom Ho nebudem môcť vôbec ani vidieť.“

⁸⁹ A tak sa obzrel, stojac na rohu, a bol tam starý známy javor. To je dobrý strom v Indiane. Tak stojac na rohu, pomyslel si, „No, ak by som sa mohol dostať na tú vetvu a sadnúť si tam, potom by som bol hore a podarilo by sa mi k Nemu prehovoriť, keď príde.“

⁹⁰ Tak tam išiel, obchádzal to tam. A on bol príliš malý; nemohol sa dostať hore na konár. Tak on povedal, „No, teraz je len jedno, čo môžem urobiť.“ Tamto na rohu stoja mestské smetiaky. A tak si pomyslel, „No, ak pôjdem a vezmem jeden smetiak a prinesiem ho sem, potom sa budem môcť dostať hore na strom. To mi pomôže.“

⁹¹ A tak tam ide. A smetiari v to ráno ešte neprechádzali a bolo to dosť ťažké. Tak on bol malý a nemohol to zdvihnúť. Jediný spôsob, ako by to dokázal, bolo oblapiť ho. A mal na sebe svoj najlepší odev. Tak, viete, vždy existujú prekážky, keď sa snažíte vidieť Ježiša. Ale to nezáležalo na tom, či to bol dobrý odev alebo nie, on chcel každopádne vidieť Ježiša. A tak objal ten smetný kôš, aby ho tam mohol privliecť. A prevrátil sa mu a tak mal všade na sebe odpadky. No, bolo mu to jedno; On Ho jednako chcel vidieť.

⁹² Tak, zatiaľ čo ten smetiak tlačil, rukami ho objímal, počul, ako sa niekto smeje. A poobzeral sa a čo to: stojí tam Lavinski, jeho konkurent, a hovorí, „No, pozrime sa! Zacheus si našiel novú prácu vo svojej reštaurácii. Pracuje ako smetiari!“

⁹³ Viete, diabol chce len vidieť, čo všetko môže urobiť, aby vám postavil do cesty každú možnú vec, aby vám zabránil vidieť Ježiša. On vám povie, „To je banda náboženských fanatikov.“ Oni vám povedia, „To je banda idiotov.“ On povie, „Nič na nich nie je. Sú to len tie úbohé mestské smeti,“ spraví všetko, čo len môže. Ale ak si rozhodnutý vidieť Ho, Boh ti urobí cestu, aby si Ho videl. Len to majte na pamäti. Niečo sa

stane, ak ten hlad začne vchádzať do tvojho srdca, to niečo. Každopádne Ho uvidíš.

⁹⁴ Ale jemu to nevadilo. Jeho tvár sa začervenala, bol v rozpakoch, ale aj tak pretlačil ten smetiak, dotrepal ho tam a vyšplhal sa hore na strom. To je v poriadku, nie, vyšplhať? Vy, južania, viete, čo je to „vyšplhať sa“, to je vyliezť hore na strom, dostať sa hore na strom. A on sa tam dostal a zistil, že je tam miesto, kde sa schádzajú dva konáre a stretávajú sa v kmeni stromu. Tam si sadol.

⁹⁵ No, to je dobré miesto na sedenie: tam, kde sa stretávajú dva spôsoby; tvoj a Boží; tvoja idea a tá Jeho. To je ten správny čas sadnúť si a premyslieť si to. Tvoje vlastné myšlienky o Ňom; a čo Jeho Slovo hovorí, že On je. To, čo si myslíte, že On je; a to, čo Slovo hovorí, že On je. Čo je to Posolstvo hodiny podľa tvojho myslenia; a čo je Posolstvo tejto hodiny podľa Jeho Slova. To je ten rozdiel. Sadnite si tam a chvíľu o tom popremýšľajte.

⁹⁶ Satan si nepochybne sadol na jeho rameno a povedal, „Vieš čo? Si tu na pohľad dobre viditeľný, sedíš tu a vyberáš si z rúk triesky. A si noblesne oblečený a zároveň špinavý od odpadkov. A teraz bude tvoje meno v tomto meste zverejnené, budú o tebe hovoriť vtipy, lebo pozri sa, čo za vec si urobil, ako tu sedíš.“

⁹⁷ Vidíte, satan, keď začnete, potom sa vám pokúsi povedať, „Urobil si chybu.“

⁹⁸ Sedel tam v takom stave! On povedal, „No, Rebeka povedala, že je prorok. Dám Mu skúšku. Uvidím, či je prorokom.“ Teraz povedal, „Keď sem príde, zamaskujem sa a On vôbec nebude vedieť, že som tu hore. Najprv sa na Neho pozriem. A potom, keď Ho uvidím, potom zoskočím z tohoto stromu a potom pôjdem tam dolu a poviem Mu.“ Teraz povedal, „No, ak je prorokom, ako Rebeka povedala, že je, mal by vedieť, že som hore na tomto strome, ak je to pravda. Tak, človeče, ja Ho napravím.“ A tak zatiahol všetky možné listy okolo seba a celý sa zamaskoval, takže ho nebolo vidieť; a nechal iba jeden list, aby mohol nakúkať, viete, aby Ho uvidel, keď bude zabáčať pri rohu.

⁹⁹ A potom, ako tam sedel, premýšľal o tom všetkom. Po chvíli začul za rohom nejaký zvuk.

¹⁰⁰ Je to zvláštne, kdekoľvek On je, tam je vždy veľa hluku. Viete, hluk je známkou života. Rozumiete? Pamätáte na najvyššieho kňaza, keď sa obliekol a vošiel do Najsvätejšej svätyne? Na konci svojho rúcha mal granátové jablká a zvončeky a ten hluk v Najsvätejšej svätyni bol jediný spôsob, ako tí čakajúci vedeli, či je nažive, alebo nie. Vydávalo to

hluk. A kde nie je žiaden hluk, ó, potom by mohol byť mŕtvy. No, myslím, že to je to, čo sa deje v mnohých našich cirkvách dnes, nie je v tom dosť hluku, nie je dosť nadšenia, niečoho nie je dosť. A tak, kde je Ježiš, tam je vždy hluk.

¹⁰¹ Raz, keď prišiel do Jeruzalema, kričali a hulákali, „Hosanna Kráľovi, ktorý prichádza v Mene Pánovom!“

¹⁰² A niektorí z tých kňazov, ktorí tam stáli, povedali, „Hej, utíšte ich, nech sú ticho.“

¹⁰³ Povedal, „Ak budú ticho, skaly budú kričať.“ Niečo sa musí hýbať, keď je On nablízku. Všimnite si. A potom tí, ktorí Mu uverili.

¹⁰⁴ A potom počul, ako ten hluk prichádza spoza rohu, kričia a pokračujú ďalej. Tak si pomyslel, „No, On sa musí približovať.“ Tak nadvihol ten list a zodvihol sa, aby sa pozrel. „Teraz Ho už určite mám. Zistíme, na koľko je prorokom.“ Tak, keď tam sedel so svojimi listami, díval sa zhora, z tohto stromu, bol hore nad ich hlavami, kde by prechádzali popod tento strom.

¹⁰⁵ Tak, keď zbadal prvého človeka, ako prichádza spoza rohu, musel to byť apoštol Peter, pretože on bol veľkým, silným a statným mužom. Môžem ho vidieť, ako zatláča zástupy späť a hovorí, „Priatelia, je mi ľúto. Náš Majster mal včera večer veľkú službu, odišlo od Neho mnoho sily. Všetci to pochopíte. Či by ste sa len postavili nabok, aby Majster mohol prejsť? Prosím, urobte to.“ A tu prichádzajú Matúš, Marek, hovoriac, „No, nechceme byť drzí, nie sme tu kvôli tomu, ale náš Pán je strašne unavený a ani neraňajkoval, tak sme... Chceme, aby ste ustúpili, ak dovolíte.“

¹⁰⁶ Stál tam nejaký muž, na ktorého sa možno Zacheus pozrel.

¹⁰⁷ Niekoľko dní pred tým, na jednom zo zhromaždení medzi obchodníkmi, bol tam jeden lekár a povedal tomuto malému človeku, ktorý mal jedno malé dievčatko, ktoré bolo skutočne choré s horúčkou, a ona by nežila, ak by nejaké... Urobil pre ňu všetko, čo mohol.

¹⁰⁸ A Zacheus, keď zodvihol svoj list a pozrel sa, videl tohoto muža s týmto dieťaťom zabaleným v tejto prikrývke, ako prichádza spoza rohu. On si pomyslel, „Čo za nerozumnú vec ten otec robí, snaží sa nasledovať toho takzvaného Proroka! Tu prichádza spoza rohu s týmto dieťaťom a s horúčkou a stojí v tomto vetre.“

¹⁰⁹ Ale viete, práve tak, ako Zacheus, keď skutočne veríš, nič ti nebude prekážať.

¹¹⁰ A ona chcela dostať to dieťa k Nemu. A zakaždým, keď sa otočili pri rohu alebo zmenili smer, on bol odsunutý dozadu. Ale bol vytrvalý a pokračoval ďalej. Nakoniec pri tomto rohu vybehla jedna matka s dieťaťom na rukách a ona musela spadnúť a povedala, „Pane, buď milostivý môjmu dieťaťu.“ A tam stál otec dieťaťa a plakal tiež, bol to Zacheov priateľ.

Povedal, „Čo zmenilo jeho postoj?“

¹¹¹ Tak nemohol rozoznať, kto je ten človek, On bol dole v tom zástupe. Zrazu vidí vystrieť nejakú ruku a dotknúť sa vrchu tejto malej prikrývky. A to dievčaťko bolo rozbalené a odišlo a poskakovalo dolu ulicou.

„No, niečo na tom musí byť,“ povedal Zacheus.

¹¹² Nakoniec prichádza na rad On. A jeden pohľad na Neho, Zacheus zmenil svoj názor. Len jeden pohľad na Neho! A bolo hotovo. Nevyzeral ako človek. Na Ňom bolo niečo iné. Krotký, mierny, láskavý; a pritom vyzeralo to, že ak On prehovorí, svet sa skončí. Bol odlišnej postavy, ako si myslel. Jeho postoj začal... Všetka jeho naškrobenosť sa začala vymývať, keď Ho uvidel. Prichádza a kráča dolu ulicou. Premýšľal; díval sa cez tento malý lístok, pozeral sa, čo sa deje. A ako kráčal, dostal sa rovno pod to miesto, kde bol Zacheus.

¹¹³ A povedal si, „Vieš, ten človek môže byť prorokom. Možno mala Rebeka pravdu. Ona mohla vedieť o Písmach viac ako ja.“ Tak On kráča rovno dolu, so sklonenou hlavou, kráča ďalej, pokorne, jemne, ako to vždy robil. A učenici držali ľudí mimo Jeho cesty.

¹¹⁴ A keď sa dostal rovno pod ten strom, zastavil sa. Zacheus, dívajúc sa cez to lístie, niečo také. Pozrel sa hore na strom a povedal, „Zacheus, pod' dole.“

¹¹⁵ Nielen, že vedel, že bol hore na strome, ale vedel tiež, že sa volá Zacheus. On mal oveľa menšie problémy dostať sa dolu zo stromu, ako keď šiel hore. On ho poznal; stal sa na ňom zázrak. Vidíte?

¹¹⁶ On povedal, „Pane, mýlil som sa, som pripravený priznať, že sa mýlim. Ak som niečo vzal, urobil niečo zlé, ja to splatím, dám polovicu svojho majetku chudobným.“

Ježiš povedal, „Dnes prišlo spasenie do tvojho domu.“

¹¹⁷ Čo ho zmenilo? Čo bola tá zmena, brat a sestra? Zamyslíte sa len na chvíľu. Tá zmena bola v tom, že uvidel Niečo skutočné.

¹¹⁸ On počul všetky zasľúbenia, ktoré boli dané, kňaz hovoril o tom, čo bolo: Veľký prorok Mojžiš, veľké toto, to alebo tamto, sľuboval niečo veľké do budúcnosti, ale ignoroval, čo sa deje teraz. To je spôsob človeka.

¹¹⁹ Videl niečo skutočné, niečo, čo mohol vidieť on sám. Stal sa mu zázrak. On bol tým Prorokom. Pretože, On ho nepoznal, ani by ho nikdy nevidel hore na strome. Ale keď sa dostal rovno pod ten strom, zastavil sa, pozrel sa hore a povedal, „Zacheus, zostúp, dnes prišlo spasenie do tvojho domu.“

¹²⁰ Bratia, to je to skutočné, čo mení myseľ človeka, mení jeho postoj. Niekedy je to tlak, istotne, aby sme sa k tomu dostali. Ale ak sa dnes ráno priblížite ku Kristovi, s tou myšlienkou vo svojom srdci, „Nebudem kritický, ale budem študovať Písmo a uvidím, čo On je.“

¹²¹ Ak On dnes večer príde na zhromaždenie; predtým, ako prídeš, študuj a vidz, čím On je. Čokoľvek bol, On musí byť tým istým aj dnes. Jeho... Ako som hovoril včera večer, ak ste tam mnohí z vás boli. Či sa Boh identifikuje podľa Svojich vlastností? On vždy musí zostať taký, pretože On je ten istý včera, dnes i naveky. Ľudské srdcia sú... sú také... Skutočný bohobojný muž alebo žena, obchodník, alebo čímkoľvek je, on je vždy... niečo je v jeho srdci, ak je tam nejaká Božia bázeň, tak on chce vedieť niečo o Bohu.

¹²² Viete čo, zatiaľ som vám ešte nepovedal, čo sa stalo so Zacheom. Stal sa členom skupiny Obchodníkov plného Evanjelia v Jerichu. Vidíte, chcem vám o ňom najprv povedať, vidíte. Ó, iste, on by nebol ničím iným, len za plné Evanjelium, samozrejme. To je to, čo Ježiš kázal. Tak sa tam stal ich členom. Aj vy by ste mali byť toho členom. Teraz si všimnite.

¹²³ Ale on chcel vidieť niečo skutočné. A keď sám videl niečo skutočné, niečo, čo bolo podľa Písma identifikované, potom bol pripravený. Sú to skutočné veci, ktoré majú hodnotu.

¹²⁴ Ešte jeden malý príbeh pred ukončením. Koľko je tu lovcov? Pozrime sa na vaše ruky, moji bratia, vy, ktorí ste tu. Ó! Vedel som, že nie som sám. Tak rád lovím a som...

¹²⁵ Chodieval som hore do severných lesov, hore do New Hampshire. Je to domov jeleňa bielochvostého. Ako rád ich lovím! A zvykol som tam chodiť každý rok. A mal som tam partnera, menom Bert Call, jedného z najlepších mužov, s ktorými som kedy poľoval.

¹²⁶ A moja povaha mala vždy náklonnosť k lesom. Narodil som sa v lesoch a zdá sa mi, akoby som tam bol vychovaný. A ani moje obrátenie to zo mňa nikdy nevzalo preč. Nie tak veľmi, aby som poľoval; ale aby som bol v lesoch. Myslím, že Boh je tam; a môžem Ho vidieť, ako sa pohybuje. A príroda, ako zomiera a odchádza dolu, sa znovu vracia a oživuje.

¹²⁷ Slnko ráno vychádza, akoby sa narodilo malé dieťa; a potom okolo deviatej hodiny ide do školy; a asi o desiatej je hotové; o dvanástej hodine je vo svojej plnej sile; o druhej hodine popoludní je to asi v mojom veku; a o piatej je osemdesiatročný, zomiera. Ide dolu. Slúžilo Božiemu zámeru. Nie je mŕtve. Na ďalšie ráno sa vráti. To je Boh, ktorý svedčí o tom, že existuje život, smrť, pohreb, vzkriesenie.

¹²⁸ Sledujte stromy vonku. Minulý rok na jeseň sa miazga dostala do koreňa skôr, ako prišiel mráz alebo niečo. Čo sa udialo? Ide dolu do hrobu. Čo sa potom stáva? Na jar sa znovu vracia. Ona nie je mŕtva. Zostupuje a leží v zemi, vracia sa späť. Ak zostane hore, zima ju zabije. Rozumiete? Boh má... Žiadna vlastná inteligencia to tam neposiela. To je Božia vyhradená cesta. Tak to len nasleduje Božiu poskytnutú cestu. Zostupuje, skrýva sa cez zimu, na budúci rok sa znovu vracia s novým životom a svedčí o tom, že existuje život, smrť, pohreb, vzkriesenie. Všade je to to isté; Boh vo Svojom veľkom stvorení, svedčí o Sebe.

¹²⁹ Tento poľovník bol dobrým strelcom, bol to výborný strelec. Ale bol to najkrutejší človek, akého som kedy stretol. Celý čas si zo mňa robil žarty. Strieľal na srny.

¹³⁰ No, nie je to zlé, zastreliť srnu, ak to zákon dovolí. Ale viete, Abrahám zabil teľa a dal ho Bohu, takže to nebolo o pohlaví alebo o veľkosti.

¹³¹ Ide o postoj. Zastrelil ich len preto, lebo som sa z toho cítil zle. A on povedal, „Ó, ty si mäkkého srdca ako ostatní kazatelia.“ Povedal, „Billy, bol by si dobrým lovcom, ak by si nebol kazateľom.“ A povedal, „Ale ty si príliš mäkký. Tak je to s kazateľmi,“ povedal, „oni sú príliš mäkkého srdca.“

A povedal som, „Bert, si krutý.“

¹³² Každopádne, on mal oči ako jašterica. A on povedal... On to urobil, on... Ako sa ženy snažia maľovať si oči, viete, takto. A on povedal... A on sa takto pozrel a povedal, „Si len mäkkého srdca.“ Tak on strieľal tie malé srny. Jednu zabil, nechal ju ležať a šiel rovno ďalej, aby trafil ďalšiu, len aby som sa cítil zle. A povedal, „Raz sa mi už podarí odviezť ťa preč od toho kázania.“

A povedal som, „Ó, nie, Bert. Nie, nie.“

133 Tak jedného dňa na jeseň som išiel do hôr a bolo už neskoro. A sezóna bola asi za týždeň a ja som bol zaneprázdnený. Bol som štátnym dozorcóm diviny v Indiane a mal som plné ruky práce, a to hneď v poľovníckej sezóne, tak som si musel vybaviť dovolenku. Išiel som hore trochu neskoro.

134 A tie jelene bielochvosté, ak ste na nich niekedy strieľali, vy hovoríte o Houdinym, že je majstrom v zmiznutí, ó, on je pri nich amatér. A tak potom zostali skutočne ukryté. A to boli noci mesačného svitu, snehu bolo na zemi asi dvadsať centimetrov, bolo to dobré na stopovanie.

135 A tak, keď Bert prišiel do chatky, v ktorej som bol, povedal, „Počuj, Billy, tento rok mám pre teba jednu dobrú vecičku.“

A povedal som, „Čo také?“

136 Siahol do vrecka a vytiahol to. Bola to malá pišťalka. Fúkol do toho a znelo to ako plač malého jeleniatka za svojou matkou. Jelenie mláďa, viete, ako plače za svojou matkou.

137 Povedal som, „Bert, ako môžeš byť taký krutý?“ Povedal som, „Myslíš... Ty by si predsa také niečo neurobil!“

On povedal, „Ha-ha, ty kazateľ so zmäkčilým srdcom!“

138 A v ten deň sme išli na lov a išli sme hore cez Jeffersonov zárez. A nemuseli ste sa o neho báť, on vedel, ako nájsť cestu späť. Tak sme sa vyšplhali asi do poludnia a potom sme sa oddelili a išli sme jeden jednou cestou a ďalší druhou. A potom, ak by sme dostali nášho jeleňa, zavesili by sme ho a potom by sme vzali kone a išli by sme si ho vziať.

139 Tak bolo asi jedenásť hodín, nevideli sme dokonca ani stopu, ani jednu stopu.

140 Všetky jelene ležali. Dostali sa do húštiny a pod hromady krovia a veci, kde boli vrcholy stromov, kde boli drevorubači. A oni sa skrývali, držali sa ďalej, pretože sa na nich strieľalo. Boli vystrašené.

141 Asi o jedenástej hodine sa Bert zastavil, posadil sa. Bola tam malá planina asi o veľkosti tejto budovy, a to vnútro bolo možno dvakrát väčšie ako tu, malá planina. A on si sadol a natiahol sa, aby si vzal, pomyslel som si, svoju termosku, ktorú mal v kabáte. Obyčajne nosíme termosku a dáme si horúcu čokoládu, pretože má v sebe palivo, viete, a potom si dáme sendvič a potom sa oddelíme. Vychádzali sme vysoko k

hranici lesa, tak som si pomyslel, že možno si Bert dá sendvič. A tak si sadol, aby vytiahol túto termosku a... Myslel som, že ju vytiahne. A ja som to len nechal, položil som zbraň ku stromu a načiahol som sa za svojou.

¹⁴² Ale čo spravil, on vytiahol tú malú pišťalku. Tak, keď mal túto malú pišťalku v ruke, fúkol do nej. A ktokoľvek kedy počul plač malého jeleňa, je to až dojmavé. A keď zapískal, na moje prekvapenie sa rovno oproti nemu postavila veľká jelenica. No, tá jelenica je matka jeleňa, viete. Tak sa tam postavila. Mala veľké hnedé oči, ktorými akoby hľadala, a jej veľké uši trčali dohora. Vidíte, jej dieťa bolo v problémoch.

¹⁴³ A on znovu zapískal a ona sa obzrela. A ona vyšla rovno na tú planinu. No, to je neobvyklé, každý z vás poľovníkov to vie, že to jeleň neurobí. Vyšla tam. Videl som jej veľké oči. Nestála odo mňa viac ako dvadsať metrov. A pomyslel som si, „Ó, Bert, to snád' neurobíš! Zabiť tú úbohú vzácnu matku; ona hľadá svoje dieťa a ty ju takto zavádzaš.“ A táto pišťalka zaznela a ona bola... Ukázala sa.

¹⁴⁴ A tento poľovník uvoľnil na svojej puške tridsaťšestke poistku, natiahol ju smerom dolu; čo pripravilo zbraň, viete, vypllo to poistku.

¹⁴⁵ A ona to počula. Poobzerala sa a uvidela toho poľovníka. Jej uši smerovali dolu. Obyčajne by boli hned' preč. A ona by tam v tom čase dňa vôbec nevychádzala. Ale, vidíte, ona bola matkou. Bolo v nej niečo, niečo skutočné, niečo. Nepredvádzala žiadnu šou. Bola matkou. Narodila sa ako matka. A jej dieťa bolo v problémoch, a to bolo jediné, o čo sa zaujímala.

¹⁴⁶ A on sa na mňa pozrel tými jašteričími očami a uškrnul sa, povedal som, „Bert, nerob to. Nerob to.“ On sa len uškrnul; otočil sa s tou puškou. Ó!

¹⁴⁷ Bol excelentným strelcom. A vedel som, že keď ten zameriavací krížik namieri na jej verné materinské srdce, to preletí rovno cez ňu. Rozumiete? Nestála od neho ani na dvadsať metrov; veľká stoosemdesiatka brokovnica, hríbová guľka, a to by jej roztrhalo srdce cez obe strany.

¹⁴⁸ Pomyslel som si, „Ako môžeš byť taký krutý, že vyrazíš srdce tej vzácnnej matky, keď ona hľadá svoje dieťa? Ako môžeš spraviť niečo také, Bert?“ Rozmýšľal som sám v sebe. Videl som, ako má ruky pevne stisnuté. Nemohol som sa na to dívať. Jednoducho som to nedokázal. Otočil som sa chrbtom. Nemohol som sa na to pozeráť.

¹⁴⁹ Stála tam táto skutočná verná matka. Ona nebola pokrytec. Ona to nerobila len pre nejakú vedľajšiu šou. Bola matkou. Preto to robila. Smrť pre ňu neznamenalala nič. Jej dieťa bolo v ohrození. Myslela viac na svoje dieťa ako na svoj vlastný život. Nech poľovníci strieľajú, čokoľvek to je; jej verné srdce bilo, bolo to jej materstvo. To materstvo v nej volalo. Jej dieťa plakalo. Bolo v nej niečo pulzujúce, niečo skutočné.

¹⁵⁰ A ako by mohol ten krutý poľovník vyraziť to verné srdce? Jednoducho som na to nemohol hľadiť. Otočil som sa. Pomyslel som si, „Pane Bože, nedovoľ mu to urobiť.“ Stál som takto, nemohol som počuť... Nechcel som počuť, ako vystrelí puška. Bolo toho jednoducho príliš veľa. Čakal som.

¹⁵¹ Žiadna zbraň nevystrelila. Otočil som sa a dívam sa, a on sa takto skláňal. Nedokázal to.

¹⁵² Otočil sa, pozrel sa na mňa a tie jeho veľké oči boli zmenené. Slzy mu stekali po lícach. Pozrel sa na mňa a pery sa mu zachveli. Hodil pušku do snehu a chytil ma za nohavicu. On povedal, „Billy, mám toho už dosť. Prived' ma ku tomu Ježišovi, o ktorom hovoríš.“

¹⁵³ Tam na tom snehovom záveji som ho priviedol k Pánovi Ježišovi. Prečo? Videl niečo skutočné. (Bol vo všetkých druhoch cirkví.) Videl niečo, čo nebolo predstierané. Videl niečo, čo bolo skutočné.

¹⁵⁴ Priatelia, mohli by sme mať cirkevné pravidlá, cirkevné nariadenia, teológie a všetko možné, ale existuje skutočný, skutočný Ježiš. Pozrime sa teraz na Neho, ako skláňame svoje hlavy v modlitbe.

¹⁵⁵ So sklonenými hlavami by som vám chcel položiť otázku; aj vaše srdcia nech sú sklonené. Koľkí ste tu teraz, vy, ktorí len vyznávate kresťanstvo, ktorí to nemáte, a nejaké vyznanie je všetko, čo máte? Ale koľkí z vás by ste chceli byť natoľko Kresťanom, ako bola tá jelenica matkou, s niečím takým skutočným v sebe, čo sa vám zdá viac ako váš vlastný život alebo čokoľvek, čo máte? A vy poviete, možno poviete toto, „Brat Branham, ja patrím do cirkvi. Som obchodník, podnikateľka alebo čokoľvek, žena v domácnosti. Ale skutočne, chcem byť takým typom Kresťana, že by som mohol položiť celý svet nabok, čeliť kritike alebo čomukoľvek; tak veľmi by som bol rád, rád by som bol vo svojom srdci Kresťanom, tak, ako bola tá jelenica matkou.“

¹⁵⁶ Teraz so sklonenými hlavami a so zavretými očami. Pred Bohom vás prosím, v Kristovom Mene, na konci veku, či by ste len zodvihli ruku? Nemôžem urobiť zavolanie ku oltáru, pretože tu nie je miesto. Ale len povedzte, „Modlí sa za mňa, brat Branham, aby som bol

takým typom Kresťana, ako tá jelenica bola matkou.“ Nech vás Boh žehná. Všade sú ruky. „Daj mi byť takým Kresťanom.“

¹⁵⁷ No, Zacheus, keď zdvihneš svoju ruku, to ukazuje, že On Ťa našiel. Tak prečo teraz nezlezieš dolu zo stromu? On pôjde dnes s tebou domov na večeru. On zostane s tebou po zvyšok tvojich dní.

¹⁵⁸ Nebeský Otče, sme vďační za Pána Ježiša, za Jeho Prítomnosť. A sme si vedomí, že je tu niečo, čo spôsobilo, že muži a ženy... Niektorí z nich dokonca roky vyznávali, že sú Kresťanmi. Ale bolo tu niečo prítomné, niečo tu je, čo im spôsobilo; aj keď vyznávali, práve tak, ako Zacheus, ale akonáhle boli dotknutí Kristom, zodvihli ruky na svedectvo, že Niečo v ich vnútri im povedalo, aby to urobili. Nech teraz vedia, že je to Ježiš. On mal dnes ráno prejsť touto cestou a On prešiel.

¹⁵⁹ Je to hádam nejakých stopäťdesiat rúk, Pane. Modlím sa, aby si každého navštívil a dal im realitu, aký má byť skutočný Kresťan. A bez ohľadu na to, ako veľmi sa nás svet snaží znechutiť a ako veľmi sa nás ostatní snažia odradiť, nech by sme vedeli, že je to boj, aby sme sa tam dostali. Je to úsilie, ktoré musíme vynaložiť. Ale keď je spojené s Niečím, čo je skutočné, reálne, to nás potom mení. Modlím sa, aby si zmenil každé srdce, Pane, a učinil teraz každé jedno, aby bolo v Božskej Prítomnosti. Vlož do ich života Ducha Svätého, aby boli takými Kresťanmi, ako bola tá jelenica matkou. Narodila sa ako matka. A nech by sa oni narodili z Ducha Božieho a stali sa skutočnými nasledovníkmi Ježiša Krista. Nech dnes zídu zo svojich figových stromov. Udeľ to, Pane. Choď domov s každým jedným z nás a zostaň s nami až do času, kedy prídeš, aby si nás vzal do nášho večného Domova. Lebo to prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

¹⁶⁰ Ďakujem vám veľmi pekne. Nech vás Pán žehná. Držal som vás dlho, mal som odísť odtiaľto o desiatej a je za desať jedenásť.

¹⁶¹ Dúfam, že Boh vezme týchto pár hrubých slov, nervózných a rozrušených, a nakŕmi nimi vaše srdcia. Pamätajte, v Kristovi je niečo skutočného. Nech vás Boh žehná. V poriadku.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v auguste 2021.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, microSD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí